

Presse og Information

Den Europæiske Unions Ret
PRESSEMEDDELELSE NR. 98/21
Luxembourg den 9. juni 2021

Dom i sag T-665/20
Ryanair DAC mod Kommissionen (Condor - Covid-19)

Retten annullerer Kommissionens afgørelse om godkendelse af Tysklands statsstøtte til luftfartsselskabet Condor Flugdienst, idet afgørelsen var utilstrækkeligt begrundet

Som følge af den økonomiske og sociale kontekst, der var præget af covid-19-pandemien, udsætter Retten imidlertid virkningerne af annullationen indtil Kommissionens vedtagelse af en ny afgørelse

I april 2020 anmeldte Forbundsrepublikken Tyskland en individuel støtte til fordel for luftfartsselskabet Condor Flugdienst GmbH (herefter »Condor«) i form af to lån for i alt 550 mio. EUR, som var statsgaranterede, og som blev pålagt subsidierede renter, til Kommissionen. Denne foranstaltning tilsigtede at yde Condor en kompensation for den skade, der var en direkte følge af aflysningen eller omlægningen af selskabets flyvninger efter indførelsen af rejsebegrænsninger i forbindelse med covid-19-pandemien.

Condor er et luftfartsselskab, som tidligere var ejet af Thomas Cook Group plc. Efter tvangsopløsningen af nævnte koncern stod Condor over for økonomiske vanskeligheder og måtte i september 2019 anmode om indledning af insolvensbehandling¹. Denne insolvensbehandling, som skulle have været afsluttet med salget af Condor til en interesseret investor, blev forlænget i april 2020, eftersom investoren trak sit købstilbud tilbage.

Ved afgørelse af 26. april 2020 erklærede Kommissionen den anmeldte støtte forenelig med det indre marked i henhold til artikel 107, stk. 2, litra b), TEUF². I henhold til denne bestemmelse er støtte, der skal afhjælpe skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder, forenelig med det indre marked.

Med henblik på at vurdere størrelsen af Condors tab som følge af aflysningen og omlægningen af selskabets flyvninger efter indførelsen af rejsebegrænsninger i forbindelse med covid-19-pandemien beregnede Kommissionen indledningsvis forskellen mellem den forventede fortjeneste før skat for perioden fra marts til december 2020 før og efter meddelelsen om rejsebegrænsninger og nedlukningsforanstaltninger. Størrelsen af denne forskel blev herefter forhøjet med de omkostninger, der var knyttet til forlængelsen af Condors insolvensperiode efter det mislykkede forsøg på at sælge selskabet til den interesserede investor.

Luftfartsselskabet Ryanair anlagde sag med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse og får medhold heri for Den Europæiske Unions Ret (Tiende Udvidede Afdeling), som imidlertid udsætter virkningerne af annullationen indtil vedtagelsen af en ny afgørelse. I dommen giver Retten præciseringer om rækkevidden af Kommissionens begrundelsespligt, når den fastslår, at der er en direkte årsagsforbindelse mellem den skade, som en støtteforanstaltning skal kompensere, og usædvanlige begivenheder som omhandlet i artikel 107, stk. 2, litra b), TEUF.

¹ Samtidig med iværksættelsen af insolvensbehandlingen indrømmede Forbundsrepublikken Tyskland Condor støtte i form af et redningslån på 380 mio. EUR med henblik på at tillade selskabet at fortsætte sin virksomhed efter tvangsopløsningen af den koncern, hvori selskabet indgik. Ved afgørelse C(2019) 7429 final af 14.10.2019 om statsstøtte SA.55394 (2019/N) – Tyskland – Redningsstøtte til Condor godkendte Kommissionen denne støtte.

² Afgørelse C(2020) 2795 final om statsstøtte SA.56867 (2020/N, ex 2020/PN) – Tyskland – Kompensation til Condor for skade, som skyldes covid-19-pandemien, herefter »den anfægtede afgørelse«.

Retten bemærkninger

Til støtte for annullationssøgsmålet gjorde Ryanair bl.a. gældende, at Kommissionen havde tilsidesat begrundelsespligten, for så vidt som den ikke havde forklaret de grunde, der foranledigede den til i beregningen af den skade, der kunne erstattes ved den omhandlede støtteforanstaltning, at medregne de omkostninger, som var knyttet til forlængelsen af Condors insolvensperiode efter det mislykkede forsøg på at sælge selskabet til den interesserede investor. I denne forbindelse præciserer Retten, at i henhold til artikel 107, stk. 2, litra b), TEUF kan der kun ydes kompensation for de økonomiske skader, der direkte er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder. Der skal derfor være en direkte sammenhæng mellem de skader, der er forårsaget af den usædvanlige begivenhed, og statsstøtten, og det er nødvendigt med så præcis en vurdering af de lidte skader som muligt. Kommissionen skal således efterprøve, om de omhandlede støtteforanstaltninger kan anvendes til at afhjælpe de skader, der er forårsaget af usædvanlige begivenheder, idet det blev præciseret, at artikel 107, stk. 2, litra b), TEUF forbyder foranstaltninger, der er af almen karakter og uafhængige af de skader, som angiveligt er skabt af disse begivenheder. Kommissionen skal endvidere kontrollere, at den kompensation, som den pågældende medlemsstat har ydet, er begrænset til, hvad der er nødvendigt for at afhjælpe de skader, som de af den omhandlede foranstaltning begunstigede er påført.

Henset til disse præciseringer analyserer Retten i første række støtteforanstaltningens erklærede mål og fastslår, at støtteforanstaltningen i medfør af ordlyden af den anfægtede afgørelse alene tilsigtede at yde Condor kompensation for den skade, der var direkte forårsaget af aflysningen og omlægningen af selskabets flyvninger som følge af indførelsen af rejsebegrænsninger i forbindelse med covid-19-pandemien, idet alle andre skadesårsager, der havde mere generel forbindelse til pandemien, var udelukket.

I anden række undersøger Retten grundene til, at Kommissionen havde fundet, at de supplerende omkostninger, som Condor havde haft som følge af forlængelsen af insolvensbehandlingen, var direkte forårsaget af nævnte aflysning og omlægning af flyvninger. I denne henseende fastslår Retten, at Kommissionen blot havde anført, at det var »legitimt« at tilføje de supplerende omkostninger, som var opstået som led i forlængelsen af Condors insolvensbehandling, til den anførte skade, uden at Kommissionen gav en tilstrækkeligt klar og præcis forklaring af grundene til, at den havde fundet, at den afgørende årsag til denne skade var Condors nødvendige aflysning og omlægning af flyvninger i forbindelse med covid-19-pandemien.

I tredje række bemærker Retten, at ingen oplysninger i den anfægtede afgørelse angiver, at salget af Condor var mislykkedes som følge af aflysningen og omlægningen af flyvninger. Det fremgik snarere af den anfægtede afgørelse, at den insolvensbehandling, som var blevet udløst inden covid-19-pandemien indtraf, var blev indledt som følge af Condors økonomiske vanskeligheder efter likvidationen af selskabets moderselskab. Det påhvilede på denne baggrund Kommissionen med særlig opmærksomhed at undersøge spørgsmålet, om Condors aflysning og omlægning af flyvninger som følge af de rejsebegrænsninger, der var blevet indført i forbindelse med pandemien, reelt var den afgørende årsag til Condors supplerende omkostninger som følge af forlængelsen af insolvensbehandlingen, og at give en tilstrækkelig begrundelse for sin afgørelse herom.

I fjerde række bemærker Retten, at Kommissionen hverken har forklaret, hvordan de supplerende omkostninger, der blev skabt af forlængelsen af insolvensbehandlingen, var blevet vurderet, eller de pågældende omkostningers art. Kommissionen havde heller ikke besvaret spørgsmålet om, hvorvidt alle eller blot en del af disse omkostninger blev anset for direkte forårsaget af Condors aflysning og omlægning af flyvninger.

På denne baggrund fastslår Retten, at den anfægtede afgørelse var utilstrækkeligt begrundet hvad angår årsagsforbindelsen mellem de omkostninger, som var forårsaget af forlængelsen af insolvensbehandlingen, og Condors aflysning og omlægning af flyvninger som følge af de rejsebegrænsninger, der blev indført i forbindelse med covid-19-pandemien. Retten annullerer dermed den anfægtede afgørelse.

Henset til at denne annullation skyldtes en utilstrækkelig begrundelse af den anfægtede afgørelse, og at den umiddelbare anfægtelse af modtagelsen af de pengebeløb, som var fastsat ved den anmeldte støtteforanstaltning, ville have skadelige virkninger for Tysklands økonomi i en økonomisk og social sammenhæng, der i forvejen var præget af en alvorlig forstyrrelse af denne økonomi som følge af covid-19-pandemien, beslutter Retten imidlertid at udsætte virkningerne af annullationen af den anfægtede afgørelse indtil Kommissionens vedtagelse af en ny afgørelse.

BEMÆRKNING: Der kan iværksættes appel, der er begrænset til retsspørgsmål, for Domstolen til prøvelse af Rettens afgørelse inden for to måneder og ti dage efter forkyndelsen af denne.

BEMÆRKNING: Annullationssøgsmål tilsigter annullation af retsakter vedtaget af EU-institutionerne, som er i strid med EU-retten. Medlemsstater, EU-organer og borgere kan under nærmere bestemte betingelser indbringe sådanne sager for Domstolen eller Retten. Hvis sagsøgeren får medhold, annulleres retsakten. Såfremt annullationen af retsakten indebærer, at der opstår et retligt tomrum, skal dette afhjælpes af vedkommende institution.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Retten.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Presse- og Informationsafdelingen: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☎ (+32) 2 2964106